

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۴

۰۸ اگست ۲۰۱۲

رویداد های سیاسی،

اشغال و فجایع طالبان در یک سال گذشته

یک سال از درگذشت زنده یاد "داد نورانی" شاعر، نویسنده، آزادیخواه و انقلابی کشور ما می گذرد. وطن ما کماکان شاهد بربادی و خونریزی است که به این زودی ها هم راه نجاتی برایش سراغ نیست. در جریان یک سال گذشته مردم ستمدیده و زحمتکش ما با فجایع بی مانندی روبرو گردیده و بدترین توهین ها را متحمل شده اند. "نورانی" در سراسر عمرش قلم را برای روشنگری و بی نقاب ساختن به کار برد. اکنون به مناسبت سالگرد درگذشتش نگاهی گذرا به رویداد ها و حوادث سیاسی یکسال گذشته کشور خویش می اندازیم.

در جریان یک سال گذشته، حملات طیاره های بی پیلوت اشغالگران خارجی بار ها متوقف نگردید و ده ها تن از زحمتکش ترین و فقیر ترین انسان های این سرزمین را به خاک و خون کشیدند. در اکثر این حملات بیشترین کشته ها و زخمی ها را زنان و کودکان تشکیل می دهند. به گزارش هیأت ویژه سازمان ملل در امور افغانستان، با کشته شدن بیش از ۳۰۰۰ غیر نظامی در درگیری های مختلف در افغانستان در سال ۲۰۱۱، شمار تلفات غیرنظامیان از سال ۲۰۰۱ به این طرف، به بالاترین حد رسیده است. این سازمان مجموع تلفات ثبت شده ای روستائیان را در جریان ۵ سال گذشته به بیش از ۱۱۸۶۴ نفر تخمین می زند، در حالی که واقعیت به مراتب بالاتر از این را نشان می دهد.

فرو ریختن هزاران کیلوگرام از پیشرفته ترین و مرگبار ترین بم ها بر مزارع و کشتزار های کشور ما در یک سال گذشته ادامه داشته و لحظه ای متوقف نگردیده است. استفاده از سلاح های کشتار جمعی مانند موشک ها و نارنجک های دارای گاز فاسفورس سفید در ساحات مسکونی نیز در این سال در لست سلاح های استفاده شده ثبت گردیده است.

عملیات های شبانه و "خودسر" امریکائی ها به ظاهر یکی از پر جنجال ترین اقدامات نظامی است. عملیات اخیر امریکائی ها در ولایت لوگر که باعث کشته شدن ۱۸ تن از افراد ملکی گردید، "فغان" حکومت افغانستان را

"یک بار" دیگر بلند کرد و ادامه عملیات "خودسر" که منجر به کشته شدن غیر نظامیان بگردد را به معنی تجاوز به افغانستان تعریف نمود!

حملات انتحاری و سازمان یافته طالبان که با تمسک به بربریت آنان کشور ما مورد یلغار ناتو قرار گرفت، از دیگر وسایل کشتار وسیع هموطنان ماست. بیشترین حملات در ولایت های کابل، قندهار، لوگر، کاپیسا، کنر، خوست، هرات، زابل، غزنی، پروان، زابل و میدان وردک صورت گرفته و بیشتر از ۹۵ فیصد قربانیان را توده های زحمتکش و فقیر ما مخصوصاً زنان و اطفال تشکیل می دهند. حملات ماین های کنار سرک در سال گذشته به شکل بی سابقه ای افزایش یافته و تعداد زیادی از مردم ملکی از اینطریق نیز به کام مرگ فرستاده شده است.

یکی از بدترین و بی شرمانه ترین توهین های نوع بشر، در جریان یک سال گذشته، شاشیدن عساکر امریکائی بر اجساد کشته شده ها در میدان جنگ است. این عمل به صراحت نشان داد که برای ماشین جنگی سرمایه داری هیچ حد و مرزی وجود ندارد و تحقیر و توهین در کنار تسلیحات پیشرفته به مثابه حربه به کار گرفته می شود.

این عمل غیر انسانی قسماً انعکاس در رسانه های سرکاری و وابسته به دولت های غرب انعکاس یافت، اما علل و عوامل بروز همچو رویدادها در اردوی به شدت عقده بی امریکائی چنان که باید از دید نیرو های آزادیخواه و مبارز افشا نگردید.

«لویه جرگه عنعنوی» که تمامی اشتراک کنندگان آن را افراد وابسته به دولت کرزی تشکیل می داد، مهر تأیید خود را به پای امضای پیمان ستراتیژیک با امریکا گذاشت. این لویه جرگه فرمایشی که هیچ نشانه ای از وجود و علایم استقلال خواهی و آزادی خواهی در افکار اشتراک کنندگان آن دیده نمی شد، زمینه را برای امضای پیمان ستراتیژیک فراهم نمود که به تعقیب آن اوباما و کرزی این سند را در تاریکی شب امضاء کردند.

متن این پیمان با جملات مبهم و رد گم کن طوری تحریر و ترتیب گردیده که انسان های خوش باور، ذوق زده و بی خبر از همه چیز شادی مرگک شده اند و امضای آن را بزرگترین "دستاورد" یازده سال اخیر قلمداد می کنند. این خوش باوری را نیروهای وابسته به امریکا بیشتر از پیش در افکار عمومی با تبلیغات وسیع و گسترده ای رسانه بی دو چندان ساخته تا جائی که آن را "فرصت طلایی" برای افغانستان جار می زنند.

«خروج» نیروهای امریکائی و ناتو بعد از ۲۰۱۴ که با برگزاری کنفرانس شیکاگو سر و صدای آن گوش فلک را کر نمود و هر روز تبلیغات وسیع برای آن صورت می گیرد، یکی دیگر از موضوعاتی است که در جریان یک سال بیشتر از هر زمانی تبلیغ گردیده تا جائی که تنظیم های جهادی، تکنوکرات ها، بقایای حزب منحوس دموکراتیک و جواسیس حسرت سال های زندگی با خارجی ها را که در جریان ۱۰ سال گذشته، افغانستان را برای آنها بهشت روی زمین و برای توده های زحمتکش و ستمدیده ما دوزخ روی زمین ساخته است، چنان می خورد که خواب را از چشمان حتی "ضد" غربی ترین آنها نیز ربوده است.

در یک سال گذشته، اشغالگری و فجایع طالبان کماکان ادامه دارد. سرخ و سفید شدن دولت کابل و موضع گیری های خنثی و غیر جدی احزاب و جریانات رسمی و ثبت شده در برابر عساکر خارجی و اخطار دادن های کرزی هیچ تأثیری نکرده است. امریکائی ها با قلدری از کنار سر و صدا های آنها گذشته و همیشه نشان داده اند که برای شوخی به افغانستان نیامده اند.